
Listy

z Rokycan/ 4-2010

Aktuální hesla:

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje
paže chce, všechny stroje stojí!*

*Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a
svobodu neválcí se špatně!*

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 14. Jen pro vnitřní potřeby.

Volební rok 2010

Pavel Vajnar

Bez ohledu na přání kohokoliv z nás náš život plyne rovnoměrným tempem. Zcela nenápadně uplynuly čtyři roky a máme tu volební rok s jarními volbami do Sněmovny a podzimními volbami třetiny senátorů a velmi důležitými volbami komunálními, volbami do městských a místních zastupitelstev.

Již několik roků, vlastně celé desetiletí, se čas od času, především v době předvolební, ozývají hesla jako „Chce to změnu,“ „Děkujeme – odejděte“ a další podobná. Jak je patrné z výsledků, které tyto propagované změny v minulosti přinesly, jsou to vždy pouze kosmetické **úpravy a pokud dojde k faktickým změnám, jsou to většinou změny pro nás obyčejné občany, nebo ještě výstižněji občany druhé kategorie, k horšímu.**

Různé úspěšné balíčky, reformy důchodů, zdravotnictví i další rádobí reformy mají jednu, ale zato zásadní chybu, tato opatření neřeší příčiny, pokouší se pouze napravovat důsledky hospodářské politiky. Řešení ODS, TOP-09, ale i ČSSD, jsou toho jasným příkladem. Po realizaci úspěšných balíčků.

Zavedení tak zvaných regulačních poplatků nepřineslo převratnou změnu zdravotnictví, pouze vzdálilo zdravotní péči z dosahu ekonomicky slabší části obyvatel. Trvale klesá nebo stagnuje hrubý domácí produkt, stagnuje, nebo roste nezaměstnanost, závažně roste státní dluh. Dosáhnout obratu v trvale klesajícím, nebo kolem nuly se potácejícím vývoji může umožnit pouze zásadní obrat v politické orientaci Parlamentu. **Vpravo jdeme již dvacet roků, ať již pod vedením ODS nebo ČSSD a čím dál víc je patrné, že ne-jdeme k světlým zítřkům, ale celkem neomylně do pekla. V demokratické společnosti jediná zákonná a ústavní cesta je změna politické orientace Poslanecké sněmovny.** Toho lze dosáhnout ve volbách, nejbližší příležitost máme ve volbách parlamentních, které proběhnou ve dnech 28. a 29. května 2010. Tyto volby rozhodnou o tom, zda zvýšíme podíl KSČM, která má řešení hospodářské, politické, společenské krize, nebo půjdeme dál cestou předem zatarasenu. Volby rozhodnou o tom, jaká bude politická orientace poslanecké sněmovny ČR pro další čtyři roky. Proto pojďme všichni k volbám a vhodme do volební schránky hlas pro kandidáty KSČM. Pouze oni jsou zárukou změny orientace poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Z jednání výkonného výboru OV KSČM

Výkonný výbor na svém jednání dne 17. března 2010 posoudil řadu otázek souvisejících s činností okresní organizace Komunistické strany Čech a Moravy za období od počátku roku 2010 a zvláště pak po jednání okresní konference.

Náš básník

Josef Václav Sládek

(27. října 1845 Zbiroh – 28. června 1912 Zbiroh) český spisovatel, básník, novinář a překladatel. Je považován za zakladatele české poezie pro děti. Člen Akademie věd).

Májová

Perlík, hasák, šroub a dláto
do komory dnes ať letí,
Máj nám sype v ruce zlato,
vystrojíme ženy, děti.

Vyjdem si jak na neděli,
jarní slunce dělá divy,
aby páni viděli
také jednou, že jsme živí.

Stroje ani nedutají,
komín v huti zvolna dýmá,
páni v oknech poslouchají,
první jarní blesk jak hřmíá.

Z básnické sbírky: V zimním slunci, 1897

Přijímání nových členů strany

Přihlášky k přijetí do řad KSČM po jednání OK, podali celkem tři noví kandidáti na členství ve straně. VV jejich přijetí doporučuje. Přijetí bude projednáno v nejbližším možném termínu, na jednání členské schůze ZO 23.

Příprava parlamentních voleb

Příprava parlamentních je jedním z důležitých a podstatných úkolů naší společné práce v tomto období. V první řadě je nutno delegovat naše zástupce do okrskových volebních komisí. Vybírat bychom měli z řad členů našich základních organizací, sympatizantů a zvláště z příslušníků mladé generace, které můžeme takto zapojit do "první" politické práce.

Následovat bude široká volební kampaň s využitím možností okresní organizace i technických prostředků, kterými nám vypomůže KR KSČM.

K tomuto je zpracován plán předvolebních akcí Plzeňského kraje, včetně akcí v rokycanském okrese. Volební štáb, společně s lídrem naší volební kandidátky s. Karlem Šidlem, připravil harmonogram jízd AVIABUSU pro celý kraj s uvedením konkrétních dat, časů a míst.

V Rokycanech bude AVIABUS v době oslav 1. máje a výročí osvobození dne 1. května 2010 ve 13,30 na fotbalovém stadionu.

12. dubna 2010 bude uskutečněna trasa předvolebních akcí - **Hrádek, Mirošov, Strašice**

5. května 2010 se uskuteční trasa předvolebních - **Radnice, Zbiroh, Mýto**

7. května 2010 bude předvolební trasa zahájena v Plzni - pokračováním bude položení věnců a kytic k památníku na demarkační čáře a bude pokračovat na oslavu osvobození do Plas.

25. května ve 14,00 hod. přijede AVIABUS na rokycanské náměstí, kde pobude cca 1-2 hod.

V průběhu předvolebního období bude v rámci okresu provedena řada dalších akcí o kterých budou ZO KSČM včas vyrozuměny.

Oslava Mezinárodního dne žen v rokycanské sokolovně

V průběhu jednání výkonného výboru byl také zhodnocen průběh a úroveň oslavy MDŽ.

Tato významná událost byla uskutečněna ve zcela zaplněném sále sokolovny v Rokycanech za přítomnosti čestných hostů, zvláště pak Chargé d'Affaires Kubánské republiky Bárbary E. Montalvo, poslance PČR Karla Šidla, europoslance Miroslava Ransdorfa a zastupitele ZPK s. Zdeňky Liškové a Hany Benediktové.

Celý pořad velmi úspěšně moderoval další milý účastník a host oslavy MDŽ a tím byla senátorka s. Marta Bayerová.

Přítomní návštěvníci se velmi dobře bavili a jejich náladu umocnily nejen karafiáty a písemné rady "báby radnické", ale především hodnotný program souborů a i vystoupení čestných hostů.

Úkoly pro základní organizace KSČM

Dne 14. dubna 2010 bude provedena porada s předsedy ZO KSČM v budově okresního výboru v Rokycanech a to ve dvou časových termínech:

Dopoledne v 10,00 hodin a odpoledne v 16,00 hodin.

Účast předsedy nebo jeho zástupce je nutná. Na poradě bude především řešeno delegování zástupců z jednotlivých základních organizací, obcí a okolí do okrskových volebních komisí.

Předsedové (nebo jejich zástupci) zde obdrží příslušné materiály k předání na jednotlivé OÚ.

Oprava budovy okresního výboru

Všichni, kteří v poslední době navštívili budovu OV KSČM v Rokycanech jistě zaznamenali změnu, která je v nové krytině - snad podle sloganu "Bramag na celý život". VV potvrdil vcelku včasné provedení a hlavně bezproblémové předání díla vybranou firmou. Předsedou bylo konstatováno, že další úkol ke zlepšení stavu objektu byl zdárně naplněn.

Lub. Dufek

Z jednání společné členské schůze základních organizací Rokycan

Dne 23. března 2010 v 16 hod. se sešli členové ZO KSČM 1, 3, 8, 11, 12 a 13 na první členské schůzi po jednání okresní konference, v níž vyslechli informaci o závěrech z tohoto jednání. Na schůzi, kterou řídila předsedkyně ZO č. 12 s. Svatava Váňová, se sešlo 35 členů. Zprávu o průběhu a výsledcích okresní konference podal s. Jos. Sýkora a věcně ji doplnil předseda OV s. Karel Šmejkal.

Okresní konference se zúčastnilo 34 delegátů z okresu, 5 delegátů ze zdravotních důvodů se omluvilo. Mezi hosty byli delegát ÚV s. Grospič Stanislav, předseda Plzeňské Krajské rady KSČM s. Lad. Urban, poslanci Sněmovny PČR Ing. Karel Šidlo a Mgr. Ivana Levá. Dále byli přítomni zastupitelky ZPK JUDr. Zdeňka Lišková a Hana Benediktová, předseda OV KSČM Berouna s. Peltán a další.

Po zvolení příslušných komisí podal zprávu o činnosti okresní organizace za uplynulé období předseda OV s. K. Šmejkal. V diskusi vystoupilo deset delegátů a hostů, kteří se zabývali činností a situací ve straně.

Přítomnými delegáty byl jednomyslně zvolen předsedou OV KSČM s. Karel Šmejkal a 21 členů OV. V závěru bylo přijato usnesení okresní konference, ve kterém byly vytčeny hlavní úkoly okresní organizace pro období 2010-2012. Z jednání konference vzešly připomínky k materiálu ÚV „Zkvalitnění členské základny“, které byly zaslány na ÚV KSČM.

Na jednání členské schůze rokycanských organizací vystoupilo v diskusi 5 členů, kteří se zabývali současnou situací v naší republice, dále v Číně, na Kubě, ve Venezuela atd. Přítomni byli také informováni o přípravách oslav 1. máje a 65. výročí osvobození Československa. Podrobnější informace o těchto akcích dostanou předsedové ZO KSČM na poradě, která se bude konat 14. dubna od 10 hod. a od 16. hod.

Před zahájením jednání členské schůze byly promítnuty diapozitivy z průběhu oslav MDŽ v letošním roce.

Ing. Josef Sýkora

MDŽ v Rokycanech

Rokycany dne 6.3.2010

MDŽ slavíme jako den mezinárodní solidarity pracujících žen všech zemí v boji za mír, demokracii a rovnoprávnost. Byl ustaven na popud Klary Zetkinové na II. mezinárodní konferenci žen socialistek v Kodani 1910. Podnětem pro jeho ustavení byla stávka v newyorských švadlen v r. 1909, které stávkovaly za lepší pracovní podmínky a za volební právo žen. Poprvé byl slaven v r. 1911 v Německu, Dánsku, Švýcarsku, Rakousko-Uhersku i v USA a to formou veřejných pochodů.

MDŽ je i po stu letech mezinárodně uznávaným svátkem, neboť stále trvá řada důvodů, proč si jej připomínat.

K jeho tradici se hlásí i ženy okresu Rokycany, které tento svátek oslavily v rokycanské Sokolovně dne 6. března 2010. Zcela zaplněný sál přivítal hosty, mezi něž byl i Chargé d'Affaires Kubánské republiky Bárbara E. Montalvo, PhDr. Miloslav Ransdorf, poslanec Evropského parlamentu,

Ing. Karel Šidlo, poslanec Parlamentu České republiky, zastupitelky Plzeňského kraje JUDr. Zdeňka Lišková a Hana Benediktová a senátorka PČR RNDr. Marta Bayerová.

Přítomné hosty, účastníky a účinkující přivítal předseda OV KSČM Karel Šmejkal. Program moderovala senátorka Marta Bayerová.

V kulturním programu vystoupily hudební a taneční skupiny: Děti tanečního studia manželů Vlčkových „Disco klub team Rokycany“ s programem „Mrtvej Homolka“, Juniorky tanečního studia manželů Vlčkových - disko-předtančení „Best of dance“, hlavní skupina tanečního studia manželů Vlčkových Disco klub team - předtančení s programem: „Tak - tak – to je volno“.

ZŠ Zbiroh orientální skladby s programem „Zamaa zamaa“ (Dobře - dobře), Trio - Tupá, Volešáková, Šmatová - s programem „Barack sudo“ Kankán v choreografii Jana a Patricie Zappových.

Program vyplnila hudbou k poslechu i k tanci hudební skupina „Duo Harmonie“ manželů Fajfrlíkových.

Přítomní pozvaní hosté v krátkých vystoupeních vyjádřili poděkování, uznání a ocenění práce přítomným ženám. Hovořili o své práci a snaze řešit vzniklé problémy. Výstižně to vyjádřila Bárbara E. Montalvo slovy:

"Když vyjadřujeme vděčnost a uznání ženám, vzdáváme tak poctu jim a současně i nám samotným. Právě to bych chtěla udělat v tento památný den. Tlumočit své nejhlubší uznání rokycanským ženám, babičkám, matkám, dcerám, manželkám, zaměstnaným ženám, studentkám, aktivistkám, které jsou schopny vykonat pro svou rodinu i pro svou zemi tak mnoho. Lásku a vděčnost Vám všem také za to, že si někdy vyšetříte čas, aby Vaše srdce bila i pro Kubu."

(jg, ld)

Citujeme

Původně rozpuštěný Komunistický svaz mládeže opět obnovil činnost

V sobotu se v Praze uskutečnil obnovující sjezd Komunistického svazu mládeže (KSM). Informoval o tom člen svazu Jakub Holas. Ministerstvo vnitra v říjnu 2006 občanské sdružení rozpustilo, pražský městský soud ale letos v lednu rozhodnutí zrušil.

Věta z programu KSM, která vedla k rozpuštění sdružení

Praha 14.3.2010

KSM stojí na straně úsilí o revoluční překonání kapitalismu a o nastolení ekonomických (odstranění soukromého vlastnictví výrobních prostředků a jeho nahrazení vlastnictvím společenským) a společenských (zavedení socialistické demokracie) podmínek pro budování socialismu jako prvního stupně k vytvoření společnosti komunistické, jejíž vybudování je konečným cílem.

Ministerstvo vnitra ve správním řízení občanské sdružení rozpustilo především kvůli obsahu jeho programu uveřejněného na internetových stránkách. Podle úřadu program propagoval myšlenky směřující k odstranění soukromého vlastnictví výrobních prostředků a jeho nahrazení společenským vlastnictvím.

Podle KSM však ministerstvo postupovalo v rozporu s ústavně zaručenou svobodou projevu a s jeho právem vyhledávat a šířit informace a svobodně se sdružovat.

V Praze se v sobotu uskutečnil obnovující sjezd Komunistického svazu mládeže (KSM). Informoval o tom člen svazu Jakub Holas. Ministerstvo vnitra v říjnu 2006 občanské sdružení rozpustilo, pražský městský soud ale letos v lednu rozhodnutí zrušil.

Vyzývají k boji proti antikomunistickým kampaním

V březnu 2008 soud žalobě svazu nevyhověl, dospěl k závěru, že rozhodnutí ministerstva bylo v souladu se zákonem. Nejvyšší správní soud pak ale na základě kasační stížnosti KSM nařídil žalobu znovu projednat. V lednu pak pražský městský soud rozhodnutí o rozpuštění svazu zrušil.

V tiskové zprávě členové KSM uvedli, že obnovení činnosti svazu chápou jako "veliké vítězství nejen komunistického hnutí, ale i všech demokratických a pokrokových sil v ČR". Členové svazu zároveň vyzvali k boji proti antikomunistickým a protidemokratickým kampaním a opětovným snahám o zrušení KSM a KSČM.

Komunistické svaz mládeže (KSM)

KSM vznikl v roce 1990 jako občanské sdružení s cílem propagovat komunismus.

V listopadu 2005 ministerstvo vnitra KSM poprvé pohrozilo rozpuštěním. Podle ministerstva svaz vyvíjel politickou činnost, čímž porušoval zákon jako občanské sdružení, které tuto činnost vyvíjet nesmí. Ministerstvu se nelíbilo, že KSM údajně propagovalo svržení demokracie a násilné nastolení komunismu. Úřad svaz vyzval ke změně programu a stanov. KSM námitky ministra vnitra odmítl.

Ministerstvo vnitra 16. října 2006 svaz rozpustilo. Jako důvod úřad uvedl, že KSM má v programu odstranění soukromého vlastnictví výrobních prostředků, což je v rozporu s Ústavou ČR.

V listopadu 2006 KSM napadl rozhodnutí ministerstva vnitra žalobou.

Městský soud v Praze 19. března 2008 žalobu KSM na ministerstvo vnitra zamítl. Rozhodnutí, kterým ministerstvo vnitra svaz zrušilo, bylo podle soudu v souladu se zákonem. Proti rozhodnutí soudu podal KSM kasační stížnost.

I po rozhodnutí o zrušení svazu byli mladí komunisté činní a prapory s jejich logem a zkratkou se objevovaly na řadě akcí. KSM například vystupoval proti americké radarové základně v Česku. Provozoval také aktivní webové stránky.

V září 2009 Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti KSM rozsudek městského soudu zrušil a nařídil žalobu znovu projednat.

Pražský městský soud pak letos 27. ledna rozhodnutí z roku 2006 o rozpuštění KSM zrušil; v sobotu 13. března se v Praze uskutečnil obnovující sjezd Komunistického svazu mládeže.

<http://www.novinky.cz/domaci/194661-puvodne-rozpusteny-komunisticky-svaz-mladeze-opet-obnovil-cinnost.html>

Z jednání členské schůze ZO KSČM v Hrádku

Hrádek, březen 2010

Po přivítání přítomných, seznámení s programem jednání a plánem práce na nejbližší období, požádal předsedající o uctění památky všech těch, kteří opustili naše řady v poslední době.

V hlavním bodu pak účastníci jednání okresní konference ss Veselý a Vainarová seznámili členskou základnu s průběhem jednání konference a se závěry z jejího jednání.

Diskuse, která následovala, byla rozmanitá a bohatá na celou řadu problémů života stranické organizace. Z jejího průběhu vyplynulo, že je nutno především se zaměřit na řešení konkrétní problematiky a to zvláště:

- připravit jasný a stručný propagační materiál k nastávajícím volbám do PS PČR se zaměřením na problematiku života v Hrádku i v rokycanském okrese,
- nadále vyvíjet aktivitu v přijímání nových, mladých členů KSČM,
- rozvíjet praktickou činnost základní organizace, více využívat možnosti a především aktivitu mladých důchodců,
- v předvolebních akcích využívat více osobní styk s občany - konkrétní materiály předávat osobně jim do rukou
- zaměřit pozornost k seznamování s volebním programem KSČM i konkrétní problematice volebního programu komunistů v Hrádku - t.j. na př. vznik domu služeb a rozšíření oblasti služeb pro obyvatele obce.

V neposlední řadě zazněl také požadavek na svolání rozšířeného zasedání výboru ZO KSČM s dalšími členy ZO a především se zastupiteli obce. Při tomto dohodnout další společný postup.

Miroslav Veselý, předseda ZO KSČM

Spor o interpretaci upřímných výroků M. Topolánka, šéfa ODS

Co je obyčejný Čech?

Na první jarní den nepřiletěly do Česka první živé vlaštovky, ale významné řeči vůdce české pravice Mirka Topolánka. Topolánek ve spolku homosexuálů toho napovídal mnoho, ale obyčejného člověka zajímá nejvíce následující přiznání.

„... co to je obyčejný Čech, pro kterého dělá Paroubek politiku? To je přece vepřo knedlo zelo a v podstatě je třeba všechny (Čechy, kteří volí levici) zavřít, nakopat do prdele.“

Tuto větu, i když je sebedůkladněji a nejpečlivěji vyčleněna z většího komplexu Topolánkových myšlenek, mluví jasně. Češi, zejména ti kteří volí sociální demokracii a samozřejmě i komunisty, by si zasloužili zavřít (případně do koncentráků, neboť do vězení by se nevešly) a tam je k tomu ještě nakopat do prdele. Tak tomuto jeho přiznání rozumí každý češtiny znalý obyvatel této země a nelze se jakkoli vykrucovat nad dalšími významy této věty. Taky kdysi před nedávnou dobou neblahé paměti ministr Ivan Langer mluvil o některých svých levicových) odpůrcích, že „půjdou bruchet“.

Někteří ze žurnalistů, a to i z tzv. „levého“ břehu, se snažili čtenáře odvést pozornost od topolánkovského skandálu tak říkajíc do autu a omlouvat ho tím, že to tak zaručeně nemyslel, že dělal legraci, nebo to myslel úplně jinak a že to bylo namířeno spíše na ty, co jsou nahoře – prostě bagatelizovat a legracizovat celý skandál, aby lidé na to brzy zapomněli. Ve svém komentáři z 24. března 2010 tvrdí: známý žurnalista deníku „Vpravo“ Jiří Hanák ve snaze zamlžit Topolánkovy mozkové závity v komentáři pod titulkem „Modrý žvanivý slimejš“ (míní tím Topolánka) tvrdí, že Topolánek v žádném případě nechtěl zavřít všechny kamsi a současně poslat do prdele všechny levicové občany této země, ale naopak chtěl prý všechny problémy rázem řešit pozavíráním a nakopáním do zadků „těm nahoře“, kteří mohou za všechno...“, čímž p. Hanák naznačil, že všichni čtenáři dole jsme úplní blbí a neumíme číst. Ale on ten Topolánek to myslí vážně úplně jinak. Zavřít všechny, a nikoliv ty, kteří jsou „nahoře“, ale všechny ty, kteří jsou dole a ještě jim nakopat do prdele. Jenže pan Hanák za každou cenu hledá řešení přijatelné pro vůdce Topolánka a celou jeho kamarilu, a chce oklamat stylistickými a gramatickými kejklí nás ostatní. Obdobně titíž a podobní žurnalisté před dvěma roky schovali pod koberec Topolánkův slib, že každému důchodci přidá „rodná strana ODS“ měsíčně 1000 korun kapitalistických, (tj. ročně 12 tisíc na přilepšenou), což byl předvolební trik k získání dalších nejméně 500.000 voličských hlasů do kapsy ODS.

Máme proto stále věřit Topolánkovi či Nečasovi - nezávisle na přiznání, že nás chtějí nakopat do prdele - a taky Hanákovi a celé pravici, že s námi to myslí dobře? (Cis)

Pozor! Pozor! TOP 09 chce dobýt radnice i na Rokycansku!

Podle kteréhosi Marka Ženíška, krajského šéfa této strany na Plzeňsku, hodlá Schwarzenbergova a Kalouskova strana dobýt radnice všech okresních i neokresních měst na Plzeňsku. „Naším cílem je obsadit všechna okresní města a také některé vesnice hlavně na Plzeňsku a Rokycansku“, prohlásil veřejně. Takže – purkmistři měst, městeček a vesnic na Rokycansku – zavřete městské brány před novými cizáky, kteří je chtějí dobýt.

Три четверти немцев готовы жить при социализме
<http://lenta.ru/> 15.03.2010 [08:04] (169 прочтений)

Třem čtvrtinám Němců by nevadil socialismus

80% obyvatel Východního Německa a 72% respondentů na západní části Německa se vyjádřili, že by plně mohli žít v socialistickém státě, jako byla NDR, jestli by jim byla garantována zaměstnanost, zabezpečení sociálních jistot, sděluje Bild na základě výsledků průzkumu provedeného institutem pro sledování veřejného mínění Emmid.

Téměř každý čtvrtý dotázaný – 23% ve Východní a 24% v Západní části Německa se přiznal, že by si přál, aby trvale existovala tzv. berlínská zeď i v současnosti.

Jen 28% respondentů na východě Německa prohlásilo, že svoboda je hlavním politickým kreditem. Na západě Německa těch, kteří si váží více svobody, je vyšší – 42%

Posléze každý sedmý dotázaný na východě a každý dvanáctý na západě přiznal, že za 5000 euro byl schopen prodat svůj volební hlas jakékoli politické straně.

Budeme bránit skutečnou demokracii

Všichni – dravci i jejich oběti – se snaží bránit a ubránit své teritorium. V přírodě je to přirozené a samozřejmé, i když – jak se zdá – v přírodě vítězí silnější čili potravní řetězec. V Přírodě však nejsou kapitalisté, imperialisté, agresori a jiní uvědomělí dravci, neustále bojující „za svobodu, demokracii a humanismus“, ale vládne jen přírodní zákon potravního řetězce. Žádný tvor v přírodě nekrade, neloupí a neshromažďuje miliony a miliardy zajíců, králíků, ptáků a neukládá je do svých bank – aby měl radost a naplnil svůj smysl života. Mezi lidmi však je zlozvyk, že k naplnění smyslu života je třeba vykonat množství zlých činů, vykořisťovat sto, tisíc nebo padesát tisíc lidí a na jejich úkor nahromadit miliony a miliardy - čeho? Nějakých barevných obrázků... Proto ti, kteří mají v lidské společnosti moc –

zejména fysickou v podobě po zuby ozbrojených armád, policie, státní bezpečnosti, masově sdělovacích prostředků, tedy ti, kteří mají v ruce pořádné klacky, chrání své teritorium zuby nehty. A ti dole, kteří všechno platí, nemají téměř žádnou šanci se bránit a ubránit. Nebo neměli. Už je konec těm časům, kdy ti dole neměli žádnou šanci bojovat za své teritorium, bránit ho a ubránit. V době 2. století před Kristem, kdy bojoval se svými 100 tisíci otroky otrok Spartakus, začali poprvé „ti dole“ bojovat za svoje teritorium. Však víme jak to dopadlo. Ti nahoře ukřižovali na Via Apia 6000 otroků, bojujících za své teritorium... Pak prošlo lidstvo dalšími dvěma tisíci let, kdy se vždycky bojovalo o vynalezení a ochranu svého teritoria. Masy lidu bojovaly za své teritorium v dobách dávných i nedávných. I Husité se svým Tábořem, Rokycany, Hradcem, Sezimovým Ústím a stovkami dalších míst, měst a pevností hájili své lidské teritorium proti pánům. Slavná Pařížská komuna poprvé ubránila své teritorium na tři měsíce. A ještě slavnější Říjnové socialistická revoluce bránila své teritorium plných sedmdesát let... Pak sestoupili z hor a děr opět kapitalističtí loupežníci a zmocnili se opět měst a vesnic, zotročili stamiliony bývalých otroků a udělali z nich nové otroky... A jde se dál. Dnes se hledá nějaké teritorium, které by měli zase ti chudšáci dole bránit. Zatím to jsou jen kapitalistická spáleniště, lež, podvod, bezohlednost, milionáři, miliardáři, lichváři – na druhé straně jen ubožáci, bezdomovci, prostituce, nezaměstnanost a „osvobozený, demokratický a zhumanizovaný (nebo zpacifikovaný) proletariát“ podle představ počátků 21. století. Neříká však všemu konec. Buď bude hůř – což je trvalým jevem kapitalismu, nebo se lidé zase budou srovnávat a začnou znova hájit „své teritorium“. To poslední je přírodní zákon, který se nemůže zrušit žádným jalovcovým zákonem současných trubců, žijících z práce jiných.

Budeme bránit své teritorium – ale na všech rovinách a frontách – proti šíření kapitalistického zločinu, proti masovým vraždám, proti zotročování jiných národů ve jménu „svobody, demokracie a humanismu“, proti útlaku a vykořisťování. Věřme, že to tak je a bude. (Cis)

Bez komentáře

Pobočka Společnosti přátel USA v Rokycanech skončila

„Rokycany – K dvacátému výročí své existence překvapili namísto oslavami rozchodem. Rokycanská pobočka Společnosti přátel USA, známá pod zkratkou SPUSA, ukončila svoji existenci. Oficiálně se tak stalo k 7. březnu (2010).

„Je nám to líto, ale k tomuto kroku jsme přistoupili pro nezáměr o naši činnost a organizaci ze strany občanů Rokycan a Rokycanska celkově, dále městského úřadu a v neposlední řadě i VřW US Department of Europ,“ sdělil prezident pobočky **Drahošlav Říha**.

O záležitosti se dále nechtěl šířit, takže pouze připomínáme: V roce 1990 pobočku původně založilo 7 členů. Rychle se počet rozrostl až na 80 a ke konci v ní setrvalo jen dvanáct lidí.“

Zdroj: http://rokycansky.denik.cz/zpravy_region/pobocka-spolecnosti-pratel-usa-skoncila20100310.html

Izrael obklopuje své území betonovou zdí 6 metrů vysokou...

Podle zahraničních agentur Izrael staví další betonovou zeď - tentokrát na hranicích s Egyptem, prý na obranu a bezpečnost Izraele. Zeď na hranicích s Egyptem bude dlouhá 240 km. Připomínáme, že zeď proti Palestincům měří víc jak 1200 km. Izraelci budují kolem svého státu nový koncentrační tábor. Tentokrát sami sebe odsuzují k izolaci od ostatního světa.

Zdroj: www.kathimerini.gr με πληροφορίες από ΑΠΕ-ΜΠΕ

Píše se rok 2010: V ČR je na 600 až 700 tisíc nezaměstnaných

Že by v brzké době našel práci, už pomalu ani nedoufá, zvláště, když úřady práce hlásí největší počty nezaměstnaných za posledního pět a půl roku. Bez práce bylo v únoru 583 tisíc lidí a míra nezaměstnanosti se vyhoupla na oblodných 9,9 procenta. Na jedno volné místo tak čeká v průměru fronta osmnácti nezaměstnaných.

V desetimilionové české populaci je dnes (začátkem března 2010) na 600.000 nezaměstnaných, 100.000 bezdomovců, na 200.000 tzv. sociálně slabých, kteří žijí ze dne na den.

Co nám sliboval V. Havel v prosinci r. 1989 až by nastaly ony světlé kapitalistické zítřky, které nastolila „sametová revoluce“ po 17. listopadu? Tehdejší Havlův projev v televizi, sliby tzv. disidentů a chartistů a Občanského fóra nám dnes připadají jako povedený vtip, obyčejné škádlení a podařený fór.

Přečtěme si pozorně, co vše nám ústy V. Havla slibovali disidenti a chartisté – a později mnozí další novopečení kapitalističtí „demokraté“ a jak to s námi mysleli a jak to dnes dopadlo.

„Komunisté vás budou strašit nezaměstnaností, není to pravda, ničeho se nebojte!“

Nezapomeňme na „slavný“ televizní projev Václava Havla z prosince 1989

„Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřitelem socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků... Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte, protože tu brzy začnou vycházet knihy, z nichž bude zřejmé, kdo jsem a co si myslím. Slibuji vám, že funkci prezidenta vezmu na jedno volební období, ale pak bych se chtěl věnovat práci dramatika. Také vám slibuji na svou čest, pokud se za mého volebního období nezlepší životní úroveň v ČSFR, sám odstoupím z funkce.

V budoucnu se podle mého mínění musí prezidentský úřad vymezit. Prezident nemůže mít tak velké pravomoci, jaké má dnes. Pro mě není rozhodující, s jakým slovem jsou sociální jistoty spojovány, ale to, jaké jsou. **Já si představuji, že by měly být daleko větší, než jaké poskytovalo to, co mnozí nazývají socialismem.** Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovím vám: **O republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí.**

Za svůj třetí úkol považuji podporu všeho, co povede k lepšímu postavení dětí, starých lidí, žen, nemocných, těžce pracujících, příslušníků národních menšin a vůbec všech občanů, kteří jsou na tom z jakýchkoliv důvodů hůře než ostatní. Žádné lepší potraviny či nemocnice nesmí být výsadou mocných, ale musí být nabídnuty těm, kteří je nejvíce potřebují.

Připravujeme koncept **důkladné ekonomické reformy, která nepřinese sociální stresy, nezaměstnanost, inflaci a jiné problémy, jak se někteří z vás obávají.** Svádět všechno na předchozí vládcu nemůžeme nejen proto, že by to neodpovídalo pravdě, ale i proto, že by to mohlo oslabit naši povinnost samostatně, svobodně, rozumně a rychle jednat... Všichni chceme republiku, která bude starostlivě pečovat o to, **aby zmizely všechny ponižující přehradby mezi různými společenskými vrstvami, republiku, v níž se nebudeme dělit na otroky a pány.** Toužím po takové republice víc než kdo jiný. Náš stát by už nikdy neměl být přívažkem či chudým příbuzným kohokoliv jiného. Musíme sice od jiných mnoho brát a mnohému se učit, ale musíme to po dlouhé době dělat zase jako jejich rovnoprávní partneři, kteří mají také co nabídnout. **Jsou lidé, kteří kalí vodu a panikaří, že se bude zdražovat. Dávejte si na ně pozor! Ptáte se s údivem, jestli bude inflace, jestli bude zdražování?** Mnohokrát a jasně tato vláda řekla ve svém programovém prohlášení, včetně dalších dokumentů a ministři na svých tiskových konferencích, že jejich úsilím je, **aby přechod od neekonomiky k ekonomice byl pokojný, bez sociálních aspektů, bez návaznosti nezaměstnanosti, bez jakýchkoliv sociálních krizí nebo podobně.** Jestli se sem tam pohne cena cigaret nebo něčeho, to v téhle chvíli nevím, zatím je snaha, aby se nehýbalo nic, alespoň v nejbližších měsících. **Žádné gigantické zdražování nebo dokonce nezaměstnanost, jak to panikáři systematicky šíří, nic takového nepřipravujeme.**

Již nikdy do žádného paktu nepůjdeme. Podle mého mínění nesmí náš stát šetřit na investicích do školství a kultury... Také náš mnohokrát deklarovaný úmysl provést reformu tak, aby nevedla k velkým otřesům, velké inflaci, nebo dokonce ke ztrátě základních sociálních jistot, musí naši ekonomové přijmout prostě jako úkol, který jim byl zadán. Zde neplatí žádné NEJDE TO.“

Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají, říká jedno české přísloví. Pěkně nám zpívali po listopadu 1989, jen co je pravda, a dav se hrnul s klíči na Letnou, kde ho hlasy Sirén lapali a věznili do slibů.

Píše se rok 2010: Na Rokycansku údajně „klesá nezaměstnanost“. Ale jak?

Podle nejnovějších zpráv, na Rokycansku prý klesá nezaměstnanost. Podívejme se na to, jak se rodí „blahobyt“, nezaměstnaných na Rokycansku:

„Nezaměstnanost se snížila o 1,8 procentního bodu, takže se dostala na 8,6 procent.“ Tvrdí kompetentní statistika. A proč se snižuje nezaměstnanost? Prý proto, že „Pokles jistě způsobil menší počet nově evidovaných uchazečů **a také zahájení veřejně prospěšných prací v jednotlivých obcích okresu,**“ čteme v Rokycanském deníku ze dne 19. března 2010.

„**Přesto však na jedno pracovní místo připadlo v únoru 23,4 uchazečů.** V březnu a dubnu počítáme s umístěním sezónních pracovníků ve stavebnictví, lesnictví i zemědělství. Proto lze odhadovat, že i počet volných míst v těchto měsících vzroste,“ píše se dále. A já se ptám: **Nezaměstnaní, kteří pracují na veřejně prospěšných pracích v jednotlivých obcích okresů již nejsou nezaměstnanými, ale mají plný pracovní úvazek a plný plat?**

Takovým způsobem se snadno a rychle snižuje nezaměstnanost v dnešní době. (Cis)

Drobné vzpomínky na r. 1945:

Bombardování Prahy

05.02.2010: To už je dávno, tak povídej...

Autor: Radkin Honzák Přečteno 4160 krát

Před dávnými a dávnými pětadesáti lety ještě nestražil v polovině února Valentin, ale toho roku se 14. 2. slavila Popeleční středa, tedy den, kdy končí legrácky a začíná půst. Aby bylo zcela jasno, že je odzvoněno časům Dionýským, maže katolický farář svým ovečkám čela popelem a sděluje jim nikterak radostnou novinu, a to, že prach jsou a v prach se obrátí. Slova, jímž se vůbec nechce nikomu moc naslouchat, tím méně věřit, zvlášť když je venku tak hezky.

Tehdy byl krásný slunečný den, jaro už bylo cítit ve vzduchu a zimní obloha byla modrá, jak jen klidná zimní obloha umí být. V Praze vládla polední pohoda a my jsme měli k obědu palačinky se zavařeninou. Obědvali jsme při otevřených oknech. Ne proto, že by bylo zas takové teplo, ale proto, že otevřít okna po vyhlášení poplachu bylo to jediné, co všichni Pražané udělali, když sirény odhroukaly nálet nepřátelských anglo-amerických bombardovacích svazů, jejichž motory jsme slyšeli.

Potom to začalo. V protějších oknech – přes ulici – se objevil záblesk a padající dům. Vypadalo tu, jako by padal na nás a bylo zatěžko uvěřit, že je to pouze odraz toho, co se odehrává několik set metrů na druhé straně Vltavy, jakási fata morgana. Pak zazněly rány. Táta bafnul v pase mou dvouapůlletou sestřičku a uháněl do sklepa, zatímco máma, tehdy již v pokročilém stupni těhotenství, pokojně dojedla, v čemž jsem ji jako dítě poslušné následoval a nasycení jsme se volným krokem vydali za nimi. Dodnes nevím, zda to byl u ní šok, nebo předvídavost a vědomí, že už se nic víc dít nebude.

V krytu bylo natlačeno, byl tam příšerný kravál a vriskající děti, kterým náš táta nabízel z modré krabičky kyselé cumlavé vitaminové bonbony nazvané BÉ-DUL-CÉ. Bečení ale neustávalo. Naštěstí byl zanedlouho nálet odhroukán a my jsme se vydali na obhlídku. Na nebi už naprosto zbytečně létaly dvě německé stíhačky. Tam, co dnes stojí tančící dům, hořely trosky (jen pro pořádek: odstraněné až v roce 1960). Hasiči stříkali a já jsem přestal toužit po řemesle popeláře, protože stříkačky byly daleko přitažlivější, než popelářský kuka-vůz. A to jsem netušil, že toho dne se 70 domů a více než 700 lidí v Praze v prach obrátilo. V Drážďanech jich bylo mnohem, mnohem více.

Moje sestra si ten den dodnes pamatuje a má jej zarámovaný hrůzou. Přitom se jí – kromě přerušeno oběda a první zkušenosti z protiletického krytu – vlastně nic zvláštního nestalo. Byli jsme doslova „za vodou“. Naproti tomu děsivé zážitky popsal písničkář Jan Vodňanský: "Když jsem tehdy viděl, jak vytahovali ze zasažených domů rozbitá lidská těla, měl jsem z toho takovou hrůzu, že jsem začal koktat. Teprve několik let po válce jsem díky léčbě vynikajícího foniatra profesora Semana přestal..."

Toho dne jsme doma vstali nějak brzo. Bylo docela pěkně, svítilo slunce, akorát poměrně dost mrzlo. Šel jsem ven se svou čtrnáctiletou sestrou a potkali jsme člověka, kterému se říkalo blokový důvěrník. Ten sestře řekl: "Slečno, měla byste jít s tím chlapečkem do krytu, bude nálet." My jsme to však nebrali vážně, protože amerických letadel již přeletělo nad Prahou hodně, a nikdy to neshodilo. Jenomže tentokrát to bylo všechno jinak....

Pak vypuklo hrozné peklo, a už jsme se ani nemohli dostat u nás v domě do sklepa, protože tam byl rozbitý zámek. Zůstali jsme se sestrou na chodbě, pak se setmělo, takže to bylo pro mě jako dítě ještě hroznější, protože jsme nevěděli, co se děje. Slyšel jsem ohlušující ořesy, z bytů vybíhali lidé, někteří jenom ve spodním prádle, a když zjistili, že se nemohou dostat do krytu, tak mnozí začali hystericky křičet – a mysleli si, že nastává jejich poslední hodinka."

Americké létající pevnosti (Boeing B 17), kterých bylo podle některých zdrojů šedesát, podle jiných pouze pětadvacet, shodily bomby na Prahu evidentně omylem, když zbloudily cestou do Drážďan. Není důvod si myslet, že protestanti chtěli v odvetu za Bílou horu zničit katolický kostel Na Slovanech, antisemité vinohradskou synagogu, inkvizitoři ze Saalemu srovnat se zemí Faustův dům, nebo velitelé MASH vytvořit na místě tehdejší Divisní nemocnice předpolí pro svůj polní špitál. Ani činžáky na Vinohradech se nejeví jako kýžený strategický nebo konkurenční cíl. To v Plzni, kam zabloudilo tentýž den dvanáct létajících pevností, se alespoň podařilo Spojencům vyřadit z provozu nádraží. Také zde byly oběti na životech.

Jiné je to s kobercovým náletem na Drážďany, přestože ani ten nebyl jednostrannou záležitostí západních mocností. Generální štáb Rudé armády skutečně RAF a USAAF o bombardování města požádal. K hlavnímu důvodu patřila skutečnost, že Drážďany byly důležitým železničním i silničním uzlem. Zničení nádraží a mostů mělo ztížit případný přesun německých jednotek na východní frontu v souvislosti s plánovanou ofenzívou Rudé armády.

Po válce je každý frajtr generálem a přidá-li se k uniformě ještě tóga pivního filozofa, může vzniknout velmi zajímavý guláš. Zdá se, že 14.2.1945 bylo už o vítězích rozhodnuto. Nebylo (jen na okraj: toho dne se vzdala ve východní Asii 70 000 britská armáda Japoncům). Toho dne ale bylo již v Jaltě rozhodnuto, jak si Spojenci rozporcují Evropu. Z našeho pohledu tragicky.

Včerejší zprávy mě seznámily s rozhovorem amerických pilotů, kteří omylem navedli peruánské stíhačky na letadlo nevinného misionáře a jeho rodiny. Vzbudilo to ve mně znovu nespelnitelnou touhu dozvědět se, na co asi mysleli američtí piloti a bombometčíci 15. 2. 1945. Možná na pražského klasika: Jako jednou v Nuslích, právě u mostu přes Botič, přišel ke mně v noci jeden pán, když jsem se vracel od Banzetů, a praštil mě bejkovcem přes hlavu, a když jsem ležel na zemi, posvítil si na mne a povídá: „Tohle je mejlka, to není von.“

Pro politizující diskutéry, kteří neudrží (mimo jiné) ani nutkání zaplést do každého tématu předvolební agitace, sděluji: většina současných politiků nezdobila toho dne ještě naši planetu, Miloš Zeman jakož i Přemysl Sobotka si hověli v peřince, Václavu Klausovi bylo necelých pět let, Václavu Havlovi necelých devět. Na ně to svést nelze. Vědomí si své historické odpovědnosti, беру to proto celé na sebe. Důkazem je mimo jiné i fakt, že jsem ty palačinky tenkrát klidně dojedl.

Ohlasy čtenářů na článek:

Zdroj: http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/radkin-hozak.php?itemid=8846&from=0#nucleus_cf0

6.02.2010 08:50:56

Na „nálet Američanů na Prahu dne 14.2., (kdy se) slavila Popeleční středa ... si naše rodina bude pamatovat do konce našich životů. „Moje tehdy 18ti letá sestřenice byla zasažena střepinou a zemřela. Teta dala napsat na náhrobek: "Na Boží soud vás volám .." Do dnešního dne si jej pamatuji. Proto asi mám nedůvěru právě k Američanům. Sama na ně Boží soud nevolám, ale vím, že stejně všichni tam předstoupíme. Víím, že nemám soudit, abych nebyla odsouzena. Je to těžké, ale snažím se.“

Englishman napsal(a):

Olga: Předpokládám, že vaše teta na Boží soud volala i všechny Čechy, kteří celou válku pracovali v německém zbrojním a válečném průmyslu.

06.02.2010 09:46:51

Olga napsal(a):

Englishman

Na Boží soud není třeba nikoho volat. Tam přijdeme všichni. Já jsem jen uvedla, že tento verš mě ovlivnil při vytváření mého názoru na Američany. Víím, že i mezi Američany jsou dobří lidé, jako kdekoliv na světě. Ale jejich politika, jako celku se mi stále nelíbí.

06.02.2010 10:27:59

Pamětník těch horších časů napsal(a):

Nálet 14. února 1945 jsem pozoroval z okna, všechno jsem měl jako na dlani, letadla na modré obloze, první bombu která spadla u podolského kostelíka i další bomby ze kterých jsem viděl vlastně jen kouř za obzorem. Když bylo po všem šli jsme se na to podívat. Pěšky, protože tramvaje nejezdily. V Palackého mostě byla díra kterou bylo vidět Vltavu, tam zahynula jedna moje vzdálená příbuzná, která šla z houslí, nenašli z ní vůbec nic, jen útržky not. Dobře si pamatuji vybombardované domy, na nábreží i v Gorazdově ulici, tam chyběla jenom přední část domu takže bylo vidět do bytů kde zůstaly u zdí i skříně. U Jiráskova mostu ležel mrtvý kůň ještě zapřažený ve voze. U dnešního ministerstva zdravotnictví bylo vidět dírou v chodníku až do sklepa. Potom jsme to vzali přes Vinohrady, kde bylo mj. vybombardováno Maceškovo řeznictví a Pankrác, kam také nějaká bomba zabloudila zpět domů.

06.02.2010 23:28:18

Plzeň, Ostrava a znovu Praha: napsal(a):

To MZ and DUSAN - Pan MZ se neplete, jenom do diskuze přidal další nálet a to na Květnou neděli, kdy anglo-americké svazy bombardovaly průmyslové komplexy na okraji Prahy, protože už se vědělo, že spadneme pod ruský vliv. **Byly to Vysočany, Kbely -letišť i obec Letňany. Dále pak Satalice a přilehlé obce.** Satalická kaple sv. Anny byla plná mrtvých a kdo tomu nevěří, může si jejich jména přečíst na jednotlivých náhrobcích ve Vinořském hřbitově. Není to dobré čtení, protože jsou tam celé rodiny, včetně dětí.

07.02.2010 10:40:34

Karel napsal(a):

Děkuji Vám za Váš článek. **Sám jsem byl účastníkem náletu.** Učil jsem se na Staroměstském náměstí a když to začalo padat tak jsme šli do krytu v budově, kde bylo možno projít všemi sklepy až do Železné ul. Po skončení náletu mi šéf sdělil, že něco spadlo na Vinohradech, abych se tam šel podívat, protože můj strýc tam měl na Fošovce u tržnice zubní ordinaci. Cestou tam mně sebral nějaký důstojník SS, protože si myslel, že jdu rabovat, ale na štěstí, kolemjdoucí mu to vysvětlili. Ordinance mého strýce byla v domě který byl zasažen vevnitř. Propadly se místnosti nad sebou. Strýc obědval v kuchyni se svou sestrou z ordinace. Kuchařka se na ně dívala ve dveřích. Kuchyň se propadla strýc se sestrou zahynuli. Kuchařka ve dveřích se zachránila. Druhý den jsem tam jako sedmnáctiletý kluk lezl po žebříku, abych z místností které zůstaly zachránil některé věci ze zubní ordinace. Nikdy na to nezapomenu.

07.02.2010 11:40:46

Pamětník napsal(a):

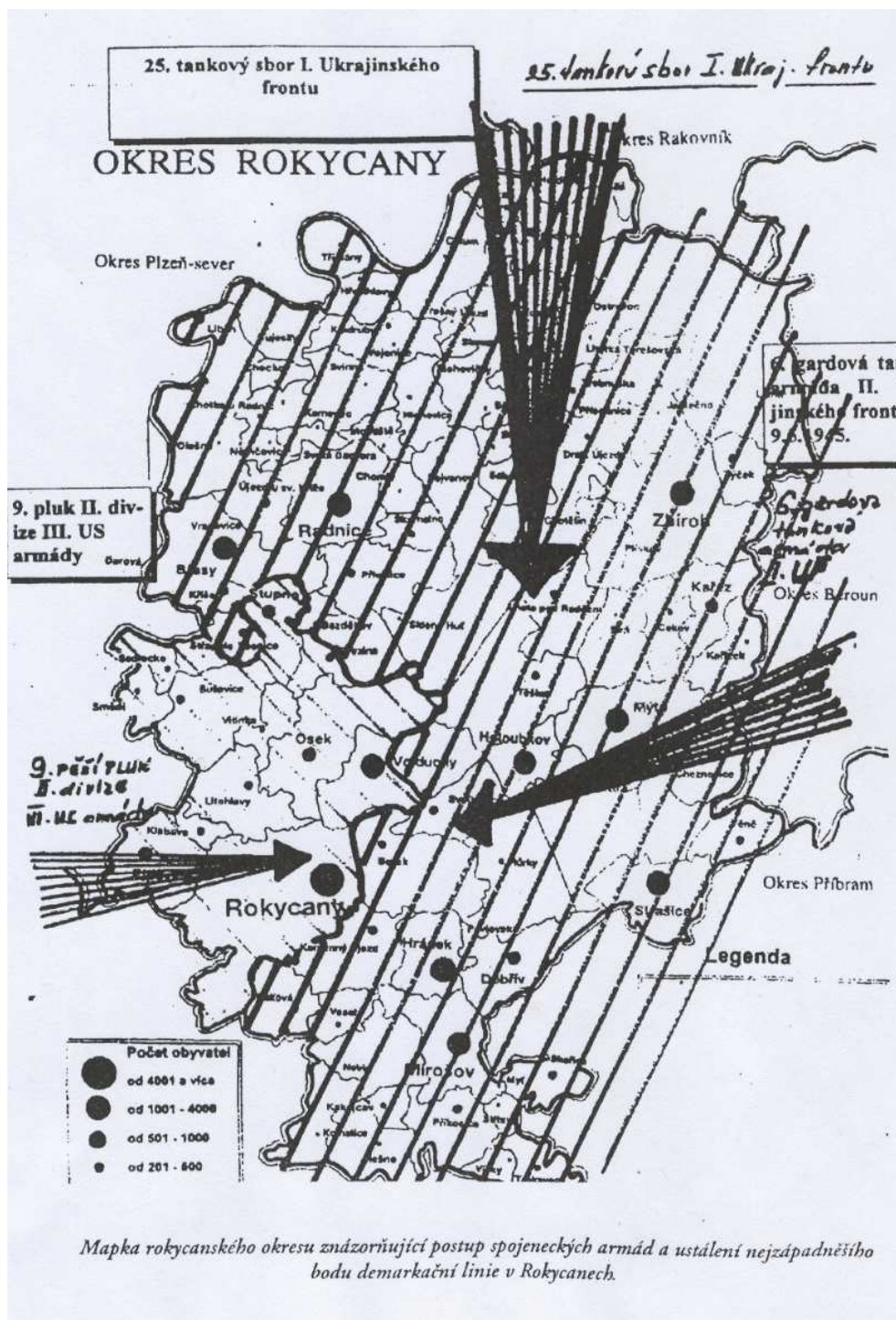
V ten den jsem bydlel v Mánesově ulici, přesně v tom bloku **naproti Radiopaláci,** kde bylo zasaženo 5 domů. Dva z nich byly přímo naproti nám, velké části zdí a trámů nám exploze vrazila oknem do našeho bytu. Dnes tam stojí Finanční úřad na Vinohradské třídě. Počasí bylo opravdu slunečné, byla dost zima a zvláštní bylo, že náletu ve 12.30 hod. nepředcházelo houkání sirén. Scény po náletu byly strašné, lidé skákali z oken, protože podlahy v obou domech byly propadlé. Nikdo neměl po ruce žebříky. Jedna matka hodila z 1. patra matrace do dvora, hodila na ně holčičku, ta přežila, ona sama se nestrefila na matrace a vrazila si nohy do těla. Pak ji vynášeli z dvorku naším domem na ulici. Já jsem se podívoval, jak ta paní byla malá. No, jako dítě jsem neměl znalosti anatomie. Vedle jejího bytu volal z okna černovlasý muž o pomoc. Vypadal úděsně. Zeptal jsem se mé matky, proč tak divně vypadá. Ona mi vysvětlila, že mu vlasy stojí

13.02.2010 14:09:49

06.02.2010 11:51:48

Je to zajímavé svědectví. Já sám jsem slyšel od své tety o **bombardování Plzně**. Na ulici před jejich domem byl vozka s povozem, který se odmítl schovat do krytu, protože chtěl být s koňmi ...dostal přímý zásah a místo povozu byl jen kráter. Vedlejší dům také dostal přímý zásah. Ještě po letech tam byla proluka.

Autor: Tomáš Kraus,
Eurozpravy.cz, mediafax

Jak to bylo v dubnu 1945 v Rokycanech?

Letecké nálety v Rokycanech: 19. dubna 1945: Odpoledne před 12.30. hodinou byla napadena hloubkaři na zdejšími nádraží lokomotiva a rozbita, na Plzeňské silnici 3 nákladní auta, u Svojkovic zabita při napadení auta žena. Ve 12.30 hod v poledne napadli hloubkaři na rokycanském nádraží vlak a pěkně ho pocuchali. Bombardovací svazy shodily několik bomb v Plzni. Letecké poplachy a nálety jsou v tyto dny neustálé, občanstvo už si na vše zvyklo, jen z hloubkařů číší trochu strach, neboť při jejich letech je hrozný hluk motorů a automatických kulometů. Ulice města jsou posety prázdnými patronami a pásy z nábojů. Bombardovací svazy občas odhodí prázdnou nádobu na benzin, lidé si myslí, že shodili bombu, tak je o různé zábavy, třeba i nepříjemné postaráno. Naděje na blížící se konec války nám jistě příznivý, jak karty ukazují, dodává občanstvu sílu a nebojácnost. Hloubkaři (20. dubna 1945) odstřelovali lokomotivy a vlaky u Ejpovic a Chrástu. Denně je stále rušněji a nebezpečněji, občanstvo až na ojedinělé případy přestrašných lidí je skoro dobré nálady, hlavně, když vidí neustále skleslé Němce. Hlavně místní Němci nyní nevědí, na čem jsou.

Výjimečný stav v Rokycanech. 24. duben 1945 odpoledne byl vyhlášen výjimečný stav. Obyvatelstvu města oznámeno, že **jest zakázáno tvořiti na ulicích větší skupiny nežli tři osob.** Platí to pro muže i ženy. Kdo neuposlechne této výzvy, vystavuje se nebezpečí, že bude zastřelen. Tento rozkaz platí ode dneška od 20 hodin. (Strach Němců už má velké oči). Ředitelství správ všech českých škol ve městě oznámil, že po dobu zvýšeného leteckého nebezpečí je vyučování až na další zastaveno. **Městem procházejí vojenské hlídky se strojními puškami a ručními granáty. Tváří se sice na oko kurážně, ale přece je na nich viděti obavu, co bude dále.**

Letecký nálet na Rokycany: 27. dubna 1945. Rokycany poprvé aktivně bombardovány hloubkovými letci. Ke čtvrté hodině spustili nad městem 4 bomby. Jedna vybuchla v kolejích dráhy u okresní zahrady, druhá u podchodu, třetí u nádraží vzadu k spořitelně. Čtvrtá zůstala nevybuchlá na kolejích. V okolí rozbitá všechna okna, střechy rozbity a okolní domy poškozeny. V podchodu byla usmrcena tam se ukryvších 23letá paní Šulcová odlétnuvším kamenem, který ji proletěl hrdlem. Byly to 250kg bomby (500 liber), destrukce byly silné, účinnost dosti velká. Vojáci z kasáren v noci zmizeli až na některé hlídky. Prostranství před nádražím v tyto dny bylo plné vojáků, čekajících na vlaky, které skoro nejedí díky dobré práci hloubkařů. Vojáci většinou ani nečekají na vlak, kradou ruční vozíky, velocipédy kde se jen dá. Zrekvírovali povozníky s potahy i vozy, naložili a vyjízďeli směrem na Veselou. Ku příkladu rolník Benetka Václav byl s potahem celý týden pryč.

(O událostech v Rokycanech v r. 1945 podrobněji viz publikace Petrose Cironis "Na demarkační linii" (Setkání spojeneckých armád v Rokycanech v květnu 1945 na Rokycansku), vyd. Nakladatelství FUTURA v Praze v r. 2005, stran 247 s unikátní fotopřílohou, k dostání na OV KSČM v Rokycanech).

Společenská kronika

Duben 2010

45 let Malý Zdeněk, Lhota pod Radčem
 55 let Nachtmanová Miluše, Skořice
 60 let Sieber Stanislav, Břasy
 65 let Hráčková Jana, Lhota pod Radčem
 70 let Auer Bohumil, Hrádek
 75 let Neumaier Miloslav, Rokycany
 80 let Čada Václav, Mirošov
 81 let Staňková Anna, Zbiroh, Herink Zdeněk, Rokycany
 82 let Vaníková Anna, Holoubkov
 83 let Dongresová Marcela, Mýto, Hovorková Libuše, Rokycany
 84 let Varvařovský Jiří, Rokycany
 85 let Král Antonín, Cheznovice
 86 let Chott Miloš, Volduchy, Milfait František, Rokycany
 87 let Štilipová Jaroslava, Klabava
 88 let Pospíšil Alfréd, Cekov
 95 let Životová Růžena, Rokycany

Květen 2010

45 let Koželoužek Pavel, Hrádek
 60 let Hrabáková Květoslava, Sirá, Štundl Jiří, Rokycany ZO 1
 65 let Stáňa Jaroslav, Hrádek
 70 let Loosová Vlasta, Zbiroh, Slach Stanislav, Přívětice
 80 let Belšán Miloslav, Hrádek, Šmat Bohumil, Rokycany
 82 let Sviták Stanislav, Těškov, Hobl Stanislav, Rokycany
 83 let Pavlíková Marie, Mýto - Turek František, Volduchy, Vlček Josef, Strašice, Kováčová Anna, Strašice
 86 let Pánková Věra, Hrádek

87 let Šůchová Miroslava, Volduchy
 88 let Pohořelý Lubomír, Strašice
 89 let Srpová Zdeňka, Rokycany

Červen 2010

60 let Tomášková Ludmila, Kříše
 75 let Lízner Oldřich, Zbiroh, Líznerová Vlasta, Zbiroh
 80 let Boulová Milada, Mirošov, Brabenec Jaromír, Rokycany, Frantová Božena, Kříše, Svoboda Ladislav, Rokycany
 82 let Zuzková Zdeňka, Podmokly
 83 let Urban Václav, Zbiroh
 87 let Žofka Zdeněk, Rokycany

Pozvánka na oslavy 1. máje 2010

Oslavy Svátku práce a 65. výročí osvobození Československa

připravuje i v letošním roce OV Komunistické strany Čech a Moravy. Konají se u stadionu kopané v Rokycanech **V**

sobotu 1. května 2010 od 13. hod.

Program:

- **od 12,30 hod - náladová hudba - lidovky a kántri - v podání hudební skupiny Mojžíš - Klvaňa**
- **ve 14,00 hod slavnostní zahájení oslav - česká hymna - z tribuny AVIABUSU**
- **vystoupení hostů**
- **následuje vystoupení souborů, sportovních skupin**
- **hudební doprovod skupinou "DUO HARMONIE"**

Občerstvení - tradiční bohatá tombola

Srdečně zveme všechny občany rokycanského okresu

Citujeme

Zápis z dvanáctihodinové schůze ODS

Podívejme se na ty, kdož nám vládli a chtějí nám i nadále vládnout

25. března 2010

Jak to asi mohlo vypadat ve středu na pražské Pankráci, v centrále ODS, kde lídr Mirek Topolánek neskutečných dvanáct hodin odolával výzvám, aby rezignoval? Pomozme si Topolánkovými autentickými výroky z minulosti. Co třeba takto? další článek

"Tak co jste vymysleli? Zas nějaké pí...iny, co?" zahajuje předseda konzervativců tradiční větou, kterou se snaží uvolnit dusnou atmosféru. K velkému stolu si pomalu sedá deset členů grémia neboli nejužšího vedení pravicové strany.

Sebevědomý lídr nepřichází s pokorou, nýbrž s plánem seřvat Přemysla Sobotku. "Jsem v ohromné formě. Proč jsi včera udělal tu tiskovku!? Ty jsi kretén, vole!" žertem vyčítá šéfovi Senátu, že si svolal kamery a veřejně ho vyzval k rezignaci.

Topolánkovi ovšem nevychází očekávání, že se k němu přidají další s argumentací, že v ODS se přece minimálně od "sarajevského atentátu" v listopadu 1997 drží pravidlo - lídr se veřejně nezpochybňuje.

Pak si slovo bere jeden po druhém a všichni kromě šéfa poslanecké frakce ODS Petra Tluchoře říkají: "Mirku, máme tě rádi, ale musíš sám dobrovolně odejít. Socani už ty tvoje výroky, sice vytržené z kontextu, dali do inzerátů. Takhle nás budou odstřelovat dva měsíce až do voleb."

Mirek Topolánek navrhuje celý videorozhovor pustit znovu na plátně. "Když už se o tom bavíme, tak musím říct - a to slovo použiju naprosto odpovědně - je to obrovský shit," argumentuje, že jeho filozofické úvahy byly jen vytrženy z kontextu. "Jedině s Mirkem můžeme vyhrát volby," kýve hlavou Petr Tluchoř, člen Mensy.

Pak se rozjede kolečko zdrcujících kritiků. "Mám zprávy z Hradu," pochlubí se místopředseda Petr Bendl. "Když rezignuješ, tak Václav Klaus je ochoten podpořit ODS ještě před volbami." Ivan Langer s Petrem Nečasem teatrálně a hlasitě odfrkují, proč s tím otravuje a že oni o pomoc otce zakladatele přece vůbec nestojí.

Po třech hodinách grilování už Mirek Topolánek nemůže: "Já použiji ještě dnes jednu citaci z písničky Dana Landy: Vždyť i to největší hovado má svůj strop, vy ho nemáte. Ale dobře, tak já odstoupím. S podmínkou, že mým nástupcem

se stane Pavel Drobil," jmenuje moravskoslezského lídra ODS. Ten přijel z Ostravy a už čeká kdesi v Praze připraven ke slavnostní inauguraci.

Jenže většina to zpočátku odmítá: je neznámý, nezkušený, za dva měsíce do voleb se nestačí vyprofilovat a média i konkurence ho ugrilují. Když už nakonec přece jen souhlasí s jednoduchou úvahou "Drobil pořád lepší než Topolánek", rozmyslí si to zas sám předseda. Osmatřicetiletého kamaráda z Karviné prý nehodí doprostřed zuřivé kampaně, aby se ušpinil, ale schová si ho jako "kádrovou rezervu" na později. Tím zřejmě myslí květnové prohrané volby.

"Jedině s Mirkem můžeme vyhrát volby," opakuje Petr Tluchoř. Předseda mezitím kolegům gestem ukazuje, že jsou jedničky, a na tři čtvrtě hodiny ze zasedačky zmizí. Aby si mohli promluvit otevřeně bez něj.

Poté vznikne další nápad - ať je lídrem a kandidátem na premiéra Petr Nečas, muž s neposkvrněnou pověstí a tvůrce stranického programu. Většina souhlasí, ale Mirek Topolánek si dá těžko splnitelnou podmínku: "Neočekávejte ode mě nic jiného než noc dlouhých nožů. Ta prostě přijde," říká a dodává, že současně s ním padnou další kontroverzní jména - z pražské kandidátky zmizí Pavel Bém, z ústecké Ivana Řápková...

Všichni to odmítnou, protože tuší, že i drobný větřík na kandidátkách by vyvolal bouři v regionech. Mirek Topolánek tedy přežívá: "Každý o mně snad už ví, že pod tlakem jsem nejlepší."

Ještě však není konec. Nastává dvouhodinová hádka s Davidem Vodrážkou, jenž znechucený z nevýsledku odmítá jít si stoupnout společně s ostatními na tiskovku před kamery, kde po 12 hodinách sporů demonstrují jednotu. "Je to blb z Horní Dolní," odfrkne si Topolánek a jde před kamery: "Slibuji, že si dám pozor na ústa."

Co představuje níže uvedený graf?

Obsahuje názvy 26 států Evropy, Austrálie, a kromě USA, i Severní Ameriku (Kanada). Za názvem států je číslo vyjadřující počet mrtvých žoldáků v zemi zvané Afghánistán. Ať v Afghánistánu v r. 2001 vládla jakákoli vláda, bylo nutné, aby byla proti němu vyhlášena V. křížácká výprava křesťanů proti muslimům?

Všimněme si složení účastníků této křížácké války: kromě Turecka a Jordánska všechny ostatní státy, které vyslaly své žoldáky do Afghánistánu, se rekrutují z křesťanské Evropy a jsou součástí tzv. "anglosaské rasy".

Propaganda nás přesvědčuje, že všechny státy, které vyslaly do Afghánistánu své jednotky, hodlají tam instalovat „demokracii, svobodu a humanismus“. Ve středověku katolická církev, která zorganizovala za několik století čtyři mohutné křížácké výpravy směřující (nejen) do „Svaté země“, taky měla za hlavní heslo „osvobození svatého hrobu“ (Kristova).

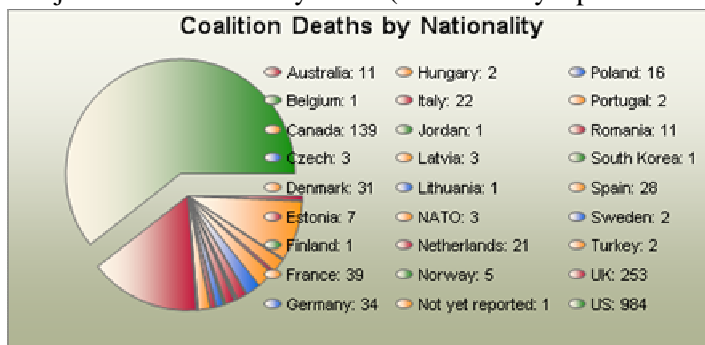
Dnes historikové odhalují, že nešlo vůbec o nějaké osvobození „svatého hrobu“, ale o obrovské loupežné výpravy, o strašlivých masakrech páchaných na civilním obyvatelstvu nejen muslimského vyznání (viz masakry spáchané na obyvatelích byzantské říše, většinou Helénech, které se dokonce pokoušeli latinizovat...), i na obyvatelích celého jižního Balkánu, kudy tyto „anglosaské“ žoldácké hordy táhly. Hlavním jejich cílem však bylo nejbohatší město tehdejšího světa – Konstantinopol, hlavní město středověké řecké byzantské říše (dnes Istanbul). Tam křížáci několikrát masově vraždili a loupi a jejich zločiny lze přirovnat ke zločinům, které v úterý dne 29. května a v následujících dnech roku 1453 páchali muslimové... Byly to stejné masakry, stejné zločiny, stejné loupeže – zlato, stříbro, bohatství byzantské říše...

V neděli dne 7.23.2010 jsem se na internetu dočetl, že v Afghánistánu byli zabití 2 švédští vojáci. A ptám se: Co tam pohledávali tak daleko od své vlasti tito čadové? Co tam pohledávají Finové, Belgičané, Norové, Litevci a žoldáci z další dvacítky národů světa?

Napadá nás, že je to již od raného středověku týž scénář. Tehdy se křížáci s křížem na prsou rekrutovali ze všech tuze katolických zemí Evropy, kteří šli „osvobodit svatý hrob“. Je zajímavé, že tehdy mezi těmito početnými národnostně smíšenými křížáky nebyli žádní obyvatelé byzantské říše – tedy Helénové, Srbové atd., že tehdy jedna z nejmocnějších říší světa – Říše Byzantská se nezúčastnila žádné křížácké výpravy proti „bezvěrcům“, s nimiž sousedila nejtěsněji. Ale to je vedlejší.

Vracím se zpět do nové doby. Po rozpadu koloniální soustavy, způsobené zejména v důsledku lvího podílu SSSR na vítězství proti nacismu a fašismu, se poč. 50. let objevila první velká novověká křížácká výprava – tehdy proti Koreji. **I tehdy uspořádaly USA jakoby pod praporem OSN velkou mobilizaci svých sluhů a donutila je vyslat na korejské bojiště své pluky. Došli tam, ale většina z nich se zpátky nevrátila, anebo se žoldáci vrátili jako mrzáci.**

Od r. 1951 podnes pořádají USA, NATO a jejich sluhové jednu za druhou křížácké výpravy proti národněosvobozenkému hnutí v Africe, v Asii (Vietnam), proti Střední a Latinské Americe. A vždycky pod praporem šíření „svobody, demokracie a humanismu“ a západní civilizace jako ve středověku, kdy se ohněm a mečem šířilo na všechny strany křesťanství. Kolik miliónů tehdejších „pohanů“ bylo zavražděno, nikdo dnes nespočítá. Můžeme však dnes spočítat kolik miliónů lidí v nových křížáckých válkách zejména po roce 1945 zavražděno, znásilněno, uloupeno a

deklasováno a vráceno do jeskynního způsobu života. Dnes to můžeme spočítat či přibližně odhadnout. Po r. 1945 (po skončení II. světové války) činí počet mrtvých na těchto křížáckých taženích na 100 miliónů lidí. To tvrdí statistiky.

A tak se znovu ptáme? Co pohledávají Češi, Finové, Norové, Švédové, Holanďané, Francouzi, Italové, Poláci, Gruzínci, Lotyšci, Litevci, Rumuni, Bulhaři, Albánci, Kosované, Skopijci a mnozí jiní v Iráku, v Afghánistánu, Izraelci v Palestině, v Sýrii, v Libanonu, Severoameričané v četných zemích Střední a Jižní Ameriky i po celém ostatním světě?

Neopakují se dějiny, nevrátili jsme se pod novými prapory a novými hesly zpátky do středověku? Mám silné obavy, že ano. Dnes nás od středověkých křížáckých výprav odlišují jen internety, radia, televize, mobily, automobily, letadla, rakety ..., ale jinak srdcem i duší žijeme v tom hlubokém mizerném středověku a šíříme kolem sebe děs a hrůzu, milióny zavražděných a bolest stamiliónům...

Žijeme ve středověku, je to nesporné! A nezasluhujeme si nic jiného, než veřejně přiznat, že jsme stejní jako krutý a temný středově, v kterém život byl od narození do smrti utrpením, v němž život neměl žádnou cenu. Žijeme v době zralého kapitalismu a tmařského středověku dohromady. Lišíme se jen tím, že dnes i k masovým vraždám používáme mobily a masově vraždící zbraně – a nemorální zdůvodnění, že masoví vrahové a zločinci údajně šíří svobodu, demokracii a humanismus. (Cis)

Pozvání

na premiéru celovečerního dokumentárního filmu „Český mír“ o boji proti radarové základně USA

V TROKAVCI dne 26.3.2010,

Jan Neoral, starosta,

Dovolte mi, abych Vás informoval, že se dne 17. dubna 2010 v sále Lidového domu v Trokavci, v 19.00 hodin, koná brdská premiéra celovečerního dokumentárního filmu Český mír.

Film byl natáčen od ledna 2007 do léta roku 2009. Mapuje zápas brdských občanů a občanských iniciativ proti záměru Topolánkovy vlády umístit mezi brdské vesnice americký vojenský radar. Autory filmu jsou Filip Remunda a Vít Klusák, známí svým dřívějším filmem "Český sen".

Po uvedení filmu v Trokavci se promítá tento film dne 18. dubna večer v Plzni, pravděpodobně v kině Elektra, v dalších dnech je pak slavnostní premiéra v Praze. Poté jde film do kin v ČR i v zahraničí. Stopáž filmu je 1 hodina 45 minut.

Premiéru v Trokavci zajišťuje pražská profesionální agentura, nemohu tedy rezervovat místa předem, prosím, počítejte s tím, zájem brdských občanů bude pravděpodobně velký.

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz
Jen pro vnitřní potřeby. Objednávky „Listů“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.